

HYam

Hydra for Artists of the Mediterranean

Δελτίο Τύπου

Απρίλιος 2022
Παρίσι

Ο οργανισμός HYam γιορτάζει την πέμπτη έκδοσή του με μια επετειακή έκθεση που συνεχίζει την υποστήριξή του σε μια αναδυόμενη καλλιτεχνική σκηνή

Για δεύτερη συνεχή χρονιά, ο οργανισμός HYam θέτει τις γυναίκες στο επίκεντρο της προσοχής προσκαλώντας δύο καλλιτέχνιδες να εκθέσουν αυτό το καλοκαίρι στο νησί της Ύδρας σε ένα από τα εμβληματικά κτίρια του νησιού.

Anne-Charlotte Finel

Γαλλίδα καλλιτέχνης βίντεο

Λητώ Κάττου

Κύπρια γλύπτρια

Les Sirènes étaient des femmes oiseaux !

Έκθεση από το Σάββατο 9 Ιουλίου έως την Κυριακή 14 Αυγούστου 2022

Οικία Τομπάζη, παράρτημα της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας στην Ύδρα

Το 2021, το υγειονομικό πλαίσιο οδήγησε τον οργανισμό ΗΥαμ (Ύδρα για τους καλλιτέχνες της Μεσογείου) να επανεξετάσει το έργο υπέρ όχι ενός αλλά πολλών καλλιτεχνών, προκειμένου να εντείνει την υποστήριξή του σε αυτή την ιδιαίτερα ευαίσθητη περίοδο για την αναδυόμενη καλλιτεχνική σκηνή. Φέτος, ο οργανισμός συνεχίζει τη δέσμευσή του με τον ίδιο τρόπο. Επέλεξε να αναδείξει γυναίκες καλλιτέχνες σε μια διεθνή αγορά που κυριαρχείται σε μεγάλο βαθμό από την

ανδρική σκηνή και τις προσκάλεσε να παρουσιάσουν τα πρόσφατα έργα τους στην οικία Τομπάζη, ένα από τα κοσμήματα της υδραϊκής αρχιτεκτονικής. Η έκθεση αυτή είναι επίσης μια ευκαιρία να ανακαλύψετε ένα ελάχιστο χρησιμοποιούμενο μέχρι σήμερα χώρο, σε ένα νησί που σέβεται ένας διεθνής καλλιτεχνικός μικρόκοσμος, καθώς και μια ελάχιστη επισκέψιμη ιστορική κατοικία.

Επιβλητικά πέτρινα κτίρια που κατασκευάστηκαν μεταξύ του τέλους του 18ου και των αρχών του 19ου αιώνα, **τα λίγα ιδιωτικά αρχοντικά που βρίσκονται στο λιμάνι της Ύδρας** ανήκαν σε εφοπλιστές που πλούτισαν χάρη στη συνθήκη ειρήνης μεταξύ της Ρωσίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (1773): απαλλαγμένοι από τους φόρους που επέβα-

λε η Πύλη, έπλεαν ελεύθερα υπό ρωσική σημαία, συσσωρεύοντας έτσι κολοσσιαίες περιουσίες και γνώσεις. Γοητευμένοι από την αισθητική του Διαφωτισμού, έχτισαν επιβλητικές κατοικίες με ιταλικές επιρροές, απαραίτητη προϋπόθεση για να ανήκουν στην ανώτερη τάξη με επιρροή. **Η Οικία Τομπάζη**, που χτίστηκε το 1800, είναι ένα τέλειο παράδειγμα. Ο Ιάκωβος Τομπάζης, ήρωας του Πολέμου της Ανεξαρτησίας, ανέθεσε σε Γενουάτες αρχιτέκτονες που συνδύασαν επιδέξια τις αρχιτεκτονικές λεπτές γραμμές της ιταλικής Αναγέννησης, διατηρώντας παράλληλα την αμυντική αποστολή αυτού του πολύτιμου παρατηρητηρίου. Το 1936, **η Οικία Τομπάζη έγινε ιδιοκτησία της Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας**, όπου διαμένουν κάθε χρόνο σπουδαστές και καλλιτέχνες.

Ο οργανισμός ΗΥαμ (Ύδρα για τους καλλιτέχνες της Μεσογείου) δημιουργήθηκε το **2014** από τη δημοσιογράφο **Pauline Simons** με σκοπό να συνοδεύσει ανερχόμενους καλλιτέχνες από τις χώρες της Μεσογείου και να τους βοηθήσει να αποκτήσουν τα έργα τους μεγαλύτερη ορατότητα στη διεθνή σκηνή μέσω πρωτοβουλιών και συμπληρωματικών events στην Ύδρα και στο Παρίσι, όπως εκθέσεις, παραγωγές, συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης και καλλιτεχνικές εστίες (residencies).

Το 2021, πέρα από την παραγωγή της έκθεσης «Χορεύοντας στις αλυσίδες», η ΗΥαμ συνέβαλε στην αναβάθμιση της οικίας Τομπάζη εξοπλίζοντας τον χώρο με ένα κατάλληλο σύστημα φωτισμού, βελτιώνοντας έτσι τις δυνατότητές του. Ένα νέο πλεονέκτημα για την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, για τους φοιτητές της και για τα ελληνικά και ξένα πολιτιστικά ιδρύματα.

Ορισμένες ημερομηνίες

● Ιούλιος 2016

The New Green Part 2, The Expectation, εγκατάσταση στα βράχια της Ύδρας από τη **Μαρία Τσαγκάρη**, νικήτρια της 1ης έκδοσης του βραβείου ΗΥαμ που ήταν αφιερωμένο στη νέα ελληνοκυπριακή καλλιτεχνική σκηνή.

● Ιούλιος 2018

Atlasouna, γλυπτό-εγκατάσταση στην πλατεία Μακαρίου από τον **Abdelaziz Zerrou**, νικητή της 2ης έκδοσης του βραβείου ΗΥαμ που είναι αφιερωμένο στη νεανική σκηνή του Μαρόκου.

● Ιούλιος 2019

Μάρτυρας, βίντεο εγκατάσταση στην πλατεία Μακαρίου από τον **Nicolas Tourte**, που επιλέχθηκε για την 1η λευκή επιταγή που ήταν αφιερωμένη σε Γάλλο καλλιτέχνη.

● Ιούλιος 2021

Χορεύοντας έσα στα δεσμά, μια έκθεση στην Οικία Τομπάζη, που είναι αφιερωμένη σε τέσσερις νέες γυναίκες δημιουργούς, από τη Γαλλία και την Ελλάδα, στο πλαίσιο του εορτασμού για τα 200 χρόνια από την έναρξη της Επανάστασης του 1821.

● Ιούλιος 2022

Les Sirènes étaient des femmes oiseaux, μια έκθεση που είναι αφιερωμένη σε δύο νέες καλλιτέχνιδες, Κύπρια και Γαλλίδα, με θέμα την υβριδικότητα σε έναν 21ο αιώνα σε πλήρη μετάλλαξη.

Στην Οδύσσεια, οι Σειρήνες ήταν γυναίκες πουλιά με αγγελικό πρόσωπο και σώμα αετού, επικίνδυνες γόησες που μάγευσαν τον Οδυσσέα πριν ανταλλάξουν, αργότερα, τα φτερά τους με μία ουρά ψαριού και με τον κάτω κόσμο. Αυτά τα υβριδικά πλάσματα, μάρτυρες της αιώνιας ασάφειας, πλημμύριζαν πάντα τις λαϊκές μυθολογίες που προσανατολίζονταν προς την αμαρτία και την αρετή. Σήμερα, η υβριδοποίηση επιβάλλεται πιο ρεαλιστικά και με μεγαλύτερη ευρύτητα: με την παράλληλη αλληλοδιείσδυση των κόσμων τόσο στον προσωπικό όσο και στον κοινωνικό μας χώρο, δεν συλλογίζομαστε πια με τα διαζευκτικά «ή» αλλά με τα «και». Τα υβριδικά πλάσματα της Λητούς Κάττου που συνδυάζουν το ανθρώπινο, το θεϊκό, την πανίδα και τη χλωρίδα ενσαρκώνουν αυτήν τη ζωτική ανάγκη προσαρμογής στις νέες περιβαλλοντικές προκλήσεις χάρη στη μετάλλαξη, και κατά συνέπεια, χάρη στην καινοτομία. Σε ευθύ διάλογο με τα επίπεδα γλυπτά της Κύπριας καλλιτέχνιδας, τα βίντεο της Anne-Charlotte Finel υπογραμμίζουν αυτούς τους ενδιάμεσους χώρους, αυτά τα διάκενα, αυτούς τους απάτητους ενδιάμεσους χωροχρόνους όπου όλες οι μεταμορφώσεις είναι πιθανές. «Είτε είμαστε γεωμέτρες είτε όχι, μπορούμε να καινοτομήσουμε στο ενδιάμεσο.» όπως τόνιζε ο φιλόσοφος Michel Serres.

Το έργο της Anne-Charlotte Finel ψάχνει αδιάκοπα να συλλάβει κάτι το οποίο διαφεύγει από το πεδίο των αμετάβλητων και κερτημένων ταυτοτήτων, κάτι που έχει σχέση με την ένταση, έναν παλμό που διαψεύδει την υποτιθέμενη διαφάνεια της σημερινής κοινωνίας της πληροφορίας. Με θέμα τα σκυλιά ή τα φύκια, στην πραγματικότητα τα pixel είναι αυτά που εμφανίζονται σαν τον κοινό παρανομαστή όλων των βίντεο της καλλιτέχνιδας. Εδώ, οι κουκκίδες της ηλεκτρονικής εικόνας χορεύουν τις πιο πολλές φορές μέσα στη νύχτα και αγκαλιάζουν κάθε μοτίβο με μία χωρική διάσταση που αποκαλύπτει την παρουσία της ύλης. «Έτσι, η Anne-Charlotte Finel αναπτύσσει μία ποιητική της εντροπίας», σημειώνει ο ιστορικός τέχνης Fabien Danesi.

Καθώς δουλεύει μόνιμα στο ενδιαμέσο με μία προτίμηση για το λυκαυγές και το λυκόφως, η καλλιτέχνιδα δεν σταματά να κάνει πλαϊνά βήματα υπό τη συνοδεία του Voiski και των υπνωτιστικών του ήχων. Αν και τα βίντεο γυρίζονται σε μία φύση χωρίς τεχνητά βοηθήματα,

αποτελούν απλά ένα πρόσχημα για να μιλήσει για αυτά τα διάκενα που είναι το χωνευτήρι όλων των μεταβάσεων: όταν οι θαλάσσιες αράχνες, αυτά τα σκάφη ενός άλλου κόσμου, συγκρούονται μέσα σε ένα διαβολεμένο φως, όταν ένα γενετικά τροποποιημένο αλμπίνο φίδι ξετυλίγει ασταμάτητα τις οφιοειδείς πτυχές του, όταν τα φωσφορίζοντα και αισθησιακά φύκια μπερδεύουν τα χρωροχρονικά σημεία αναφοράς... Η Anne-Charlotte Finel καταστρώνει ασταμάτητα «υπαινικτικούς κόσμους» που προκαλούν ρωγμές στις βεβαιότητες και βγάζουν το χαλινάρι από την ψυχή μας.

Βιογραφία

Η Anne-Charlotte Finel γεννήθηκε στο Παρίσι το 1986. Είναι πτυχιούχος της Σχολής Καλών Τεχνών του Παρισιού από όπου αποφοίτησε με άριστα και εκπροσωπείται από την **γκαλερί Jousse Entreprise**.

Έχοντας παραλάβει το **Prix Vidéo de la Fondation François Sommer** το 2015 και **Prix du Conseil Départemental des Hauts-de-Seine** στο πλαίσιο του Salon de Montrouge το 2016, έχει κάνει ατομικές εκθέσεις στην **Galerie Edouard Manet** (Gennevilliers), στην **Galerie Jousse Entreprise** (Παρίσι), στο **Ateliers Vortex** (Dijon), στο **Centre d'Art Le Lait** (Albi), στο **The Chimney** (Νέα Υόρκη) καθώς και σε τέσσερις πόλεις της Ρωσίας σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο της Αγίας Πετρούπολης. Η δουλειά της έχει συμπεριληφθεί σε συλλογικές εκθέσεις στο **Palais de Tokyo** όπως και στην **Συναγωγή της Delme** στη Γαλλία, καθώς και σε πολλές χώρες του εξωτερικού (Μεξικό, Αυστραλία, Χονγκ Κονγκ, Ιταλία, Γερμανία, Ιαπωνία και Ηνωμένες Πολιτείες).

Τα υβριδικά πρόσωπα της Λητούς Κάττου γεννήθηκαν χάρη στην Τεχνητή Νοημοσύνη. Κομμένα με laser, αυτά τα επίπεδα και μεταλλικά γλυπτά μπλέκουν με καυστική κομψότητα το ανθρώπινο, το θεϊκό, το ζωικό και το φυτικό, φωτίζοντας ένα μέλλον όπου ο άνθρωπος δεν είναι πλέον στο κέντρο του σύμπαντος: χάρη στις τεχνολογικές εξελίξεις, η συνεχής εξέλιξη των τρόπων επικοινωνίας και η ρευστότητα της πληροφορίας αφήνουν χώρο, σήμερα, για άλλες συνέργειες.

Απέναντι στις νέες περιβαλλοντικές δυνάμεις, απέναντι στις πρόσφατες οικολογικές προκλήσεις, απέναντι στη διασταύρωση των ειδών, τα πλάσματα της Κάττου είναι προφητικά και τα φυτά που απλώνει στα πόδια αυτών των ανόργανων γλυπτών, υποδαυλίζουν, σαν σωματικές αναμνήσεις, το αβυσσαλέο συναίσθημα ενός κόσμου που αλλάζει. «Η σχέση και η αλληλεπίδραση ανάμεσα στην τεχνολογία και στη φύση αποτελούν για μένα ένα πραγματικό αντικείμενο μελέτης και μία πρόκληση. Πιστεύω ότι είναι ένας τομέας που θα αναπτυχθεί περισσότερο όσο θα έχουμε πιο συγκεκριμένες πληροφορίες για τις

αντιδράσεις της φύσης στην κλιματική αλλαγή και στην ικανότητα της τεχνολογίας να την αντιμετωπίσουν», μας λέει. Η υβριδοποίηση δεν είναι άραγε η βασιλική οδός; Διότι θα πρέπει πλέον να μπορούμε να επανεφεύρουμε τους εαυτούς μας και να είμαστε αμείλικτοι απέναντι σ' αυτήν την περίφημη ορμή της ομοιογένειας που παγώνει όλες τις γέφυρες.

Βιογραφία

Η **Λητώ Κάττου** γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1990. Πτυχιούχος του Royal College of Art του Λονδίνου και κάτοχος Master γλυπτικής της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας, εκπροσωπείται από την **γκαλερί T293** (Ρώμη) και την **Galeria Duarte Sequeira** (Braga).

Έχοντας κερδίσει το **βραβείο Ducato 2019** και το **βραβείο New Positions Award for Art Cologne 2018**, έχει προσκληθεί ως resident artist στη **Fondation Thalie Bruxelles**, στην **Art Hub Copenhagen**, στην **PCAI Contemporary Art Initiative** και στο **89 plus Google Residency**.

Οι πρόσφατες προσωπικές της εκθέσεις έχουν παρουσιαστεί στο **TRANEN της Κοπεγχάγης**, στην **Galeria Duarte Sequeira της Braga**, στην **T293 της Ρώμης**, στην **Artothek της Κολωνίας**, στο **Tile Projects του Μιλάνου**, στο **Μουσείο Μπενάκη της Αθήνας**, στο **Point Centre for Contemporary Art** της Λευκωσίας και συμμετείχε σε διάφορες συλλογικές εκθέσεις σε μουσεία, σε γκαλερί και σε χώρους τέχνης όπως η **7η Μπιενάλε της Αθήνας**, η **National Gallery της Σόφιας**, το **Culturgest του Πόρτο**, το **Fidelidade Arte της Λισαβόνας**, το **Ludwig Museum της Βουδαπέστης**, το **Nottingham Contemporary**, την **Kraupa-Tuskany**, την **Zeidler του Βερολίνου**, την **Midway Contemporary** et το **Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ**.

L'art en plus

5, rue Tronchet
75008 Paris

Virginie Burnet / Marion Gardair
Pour toute demande d'informations et visuels :
m.gardair@lartenplus.com
Tel : 01 45 53 62 74

www.hyam.fr

Facebook : @hyam

Instagram : @hyampauline

Πνευματικά δικαιώματα φωτογραφιών

Εξώφυλλο

The New Green part 2, Η Προσμονή, 2016, Μαρία Τσάγκαρη
© Μαρία Τσάγκαρη

Σελίδα 2

Η θέα του λιμανιού της Ύδρας από την Οικία Τομπάζη © Pauline Simons

Σελίδα 3

Παλαμίδας, Ύδρα © Pauline Simons

Σελίδα 4

Προς την Οικία Τομπάζη © Pauline Simons

Σελίδα 5

HYAM 2021 Χορεύοντας μέσα στα δεσμά: Eva Nielsen, Ascien, μικτή τεχνική σε καμβά - Μαλβίνα Παναγιωτίδη, The Wrong Side of the Bed, εγκατάσταση, λεπτομέρεια © Pauline Simons

HYAM 2021 Χορεύοντας μέσα στα δεσμά: Maude Maris, Sleeping, λάδι σε καμβά © Rebecca Fanuele

Σελίδα 6

Λητώ Κάττου, Anniversaries I, 2021, ακρυλικό χρώμα σε αλουμίνιο, λουλούδια με επίστρωση χαλκού, χάλυβας, 200 x 185 x 28 cm, λεπτομέρεια. Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της γκαλερί T293, Ρώμη

Anne-Charlotte Finel, Fosse #2, 2018, HD video, μουσική του Voiski 3'20. Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της γκαλερί Jousse Entreprise, Παρίσι

Σελίδα 7

Anne-Charlotte Finel, Gerridae, 2020, έγχρωμο HD video, μουσική του Voiski, 4'11, έκδοση 5 + 2ea. Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της γκαλερί Jousse Entreprise, Παρίσι

Anne-Charlotte Finel, Το μάτι του πύθωνα, 2020, έγχρωμο DV video, μουσική του Voiski, 4'11, έκδοση 5 + 2ea. Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της γκαλερί Jousse Entreprise, Παρίσι

Σελίδα 8

Λητώ Κάττου, Walker, 2020, 220 x 125,7 x 95 cm, αλουμίνιο, χάλυβας, ανεξίτηλο μελάνι, ακρυλικό χρώμα, ηλεκτρομορφωμένος χαλκός, επινικελωμένος χαλκός. Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της Galeria Duarte Sequeira, Braga © Adriano Ferreira Borges

Λητώ Κάττου, Carrier, 2020, 220 x 138 x 80 cm, αλουμίνιο, χάλυβας, ανεξίτηλο μελάνι, ακρυλικό χρώμα, ηλεκτρομορφωμένος χαλκός, επινικελωμένος χαλκός. Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της Galeria Duarte Sequeira, Braga © Adriano Ferreira Borges

Σελίδα 9

Η οικία Τομπάζη όπως φαίνεται από το λιμάνι, μία πέτρινη αρχιτεκτονική με ιταλικές επιρροές © Pauline Simons

